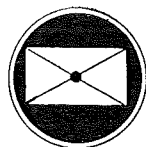

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT

FOR FRIMERKESAMLERE

Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL

Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 1

JANUAR 1952

11. ÅRG.

FØRST OG FREMST GJELDER DET: Å SAMLE

Jacques Lafitte, redaktør av «L'Officiel de la Philatelie», har i november-nummeret 1951 skrevet følgende tankevekkende artikkel:

Den franske radios filatelistiske kronikør, Pierre Orsini, har flere ganger kalt fram foran mikrofonen herr Lucien Berthelot, president for det franske filatelistforbund, og herr Jacques Robineau, president for den franske frimerkehandlerforening, for å forsøke — gjennom samtaler mellom de tre — om det er mulig å fastlegge forholdet mellom frimerkenes innkjøpspris, deres salgspris og de forskjellige katalogers noteringer.

På grunn av selve stoffets natur og de rådspurtes personligheter, frykter jeg for at det ikke vil komme noe ut av disse samtaler. Deres synspunkter er nemlig helt forskjellige, men de kan ikke brutalt gi uttrykk for det. Ved å høre på disse samtaler mellom dannede mennesker, vil De bli klar over at ingen av dem våger, ja, helt enkelt ikke kan si sin hjertens mening uten å risikere å støte hverandre. Jeg tror derfor, min kjære Orsini, at De har slått inn på en feil vei ved å behandle foran radioens mange lyttere — hvorav flertallet ikke har stort kjennskap til filatelen — et meget vanskelig problem som det etter min mening ikke er noen løsning på. Så klart som mulig skal jeg få gi Dem grunnene for at jeg ikke tror på et heldig resultat av dette initiativ — som i og for seg er meget rosverdig.

Først og fremst er det én ting man må ha for øye: nemlig det forholdsvis lille antall av virkelige samlere. Selv om det

er flere millioner personer som samler sammen frimerker, ordner dem og kleber dem opp i mer eller mindre klassiske album, så er antallet av dem vi kaller filatelisten ikke mer enn noen hundretusen. Og av dem innskrenker den store masse seg til sitt eget lands frimerker. Andre, men allerede mindre tallrike, er dem som interesserer seg for de landområder som er avhengige av moderlandet. Enda færre samler merkene fra sin egen verdensdel. Med hensyn til generalsamlere så antar jeg det totale antall neppe overstiger en 20 tusen, og enda har neppe halvparten av disse midler til regelmessig å kunne kjøpe de nye merker som utkommer over hele verden.

Frimerkenes verdiprobler er derfor meget relativt, og bare de filatelisten som samler vitenskapelig, det vil si de som setter seg inn i en internasjonal dokumentasjon, kan gjøre seg håp om en sikker plassering av sine penger.

Feilen hos det store gross av samlere er at de vil samle — det vil si adspredde seg — og samtidig bli rikere. Å samle frimerker er framfor alt en adspredelse som i og for seg stadig vil bringe en fornyet glede. Jeg kan ikke få sagt ofte nok at det ikke finnes en adspredelse som ikke koster penger for sine tilhengere. Har det vel noensinne falt Dem inn når De gikk i teatret, på kino, hadde en bedre middag, kjøpte en god bok, gikk på et sportsstev-

ne, dro på biltur eller reiste på ferie, at det utlegg De hadde hatt for Deres fornøyelse, en dag skulle forsterke Deres lommebok eller forøke Deres kapital? De penger som De med glede anvender på Deres fornøyer, finner De helt naturlig å ha brukt opp. Hvis De foretrekker å bruke disse penger til å bygge opp en samling av frimerker, fordi De liker disse små papirstykker, liker å se på dem, behandle dem, ordne dem, da kan jeg ikke annet enn lykkønske Dem, for når De gjør det, finner jeg i Dem et menneske som har samme smak som jeg selv, og det er vel kjent at alle som drives av den samme lidenskap, føler seg som venner. Til disse venner vil jeg si noen sannheter som det vil gjøre dem vondt å høre til å begynne med, men som jeg håper vil tjene til deres beste når de har tenkt over dem.

Først og fremst tar jeg her i forsvar frimerkehandlerne, som samlerne har en tendens til å forlange for meget av. Hvorfor kreve av disse leverandører ting som det aldri ville falle Dem inn å kreve av andre under de samme forhold? De innrømmer gjerne at den dag De har kjøpt et møbel eller en eller annen gjenstand i en butikk, så taper De øyeblikkelig 50 % selv om De selger gjenstanden bare noen dager etter innkjøpet. Og De innrømmer gjerne dette tap, som representerer kjøpmannens normale bruttofortjeneste — jeg sier *bruttofortjeneste*, altså ikke fratrasket skatter, avgifter, omkostninger, lønninger etc. Når De hos en handler kjøper et merke som De mangler i Deres samling, må De også få inn i hodet at denne handler har de samme utgifter som handlere i andre varer, at han har rett til en rimelig fortjeneste, og at han ikke kan kjøpe Deres dubletter eller Deres samling uten å forutse en omsetningsmargin av 50 %.

Hvis De så tilføyer at frimerker, betraktet som vare, får sin verdi forøket eller forminsket, alt etter markedets stilling, og at handleren allerede kan ha et tilstrekkelig lager av de merker som De tilbyr, så må De innrømme at De ikke har noen rett til å bebreide ham hvis det ikke lykkes Dem å selge merkene til ham til den høye prisen De hadde i tankene. Det er ikke desto mindre sikkert at den dagen De selger Deres samling, så får De alltid noe for den, og det er vel ikke ved alle adspredelser en får det — tvertimot.

Det er imidlertid ikke umulig å knytte tanken om en kapitalforøkelse til den ad-

spredelse som filateliens framfor alt er. Men for at dette skal kunne gjøres, er det mange ting å ta i betraktning. Først og fremst må man skaffe seg en katalog fra det land man samler. De store kataloger gir bare et utilfredsstillende bilde av prisene i de forskjellige land. Det vil være umulig å oppnå et annet resultat for slike verker. Hvis De samler Sambandsstatene, bør De ha en Scott-katalog, — hvis De samler England, en Gibbons-katalog, for Tysklands vedkommende en Michel etc. Når De er klar over de priser som praktiseres i opprinnelseslandet, kan De kjøpe og selge Deres merker til de beste betingelser.

De bør alltid kjøpe Deres merker i et annet land enn opprinnelseslandet. På denne måte får De dem til en rimeligere pris, idet merkene der er mindre etterspurt enn i landet selv. Skal De derimot selge merker, så selg dem alltid i opprinnelseslandet. Interesserte kjøpere finnes der i større antall enn noe annet sted. Valutarestriksjonene ser nå ut til å bli opphevet etter hvert, og det vil derfor ikke være vanskelig å handle som jeg råder Dem til. Dessuten står internasjonale spesialforretninger i alle land til Deres disposisjon for kjøp og salg. De har derfor all interesse av å kjøpe franske merker på auksjoner eller hos handlere i England og Sambandsstatene. Engelske eller amerikanske merker bør De kjøpe på auksjoner i Frankrike — eller hos franske handlere.

Hvis De ønsker at Deres samling virkelig skal være en plaserings, så bør De følge disse råd. Studiet av en vare eller et marked er ikke bare løst snakk, og De vil ikke lykkes med en anbringelse overhodet hvis De ikke foretar de nødvendige studier.

Til slutt vil jeg få tilføye at jeg er overbevist om at bare en generalsamling, eller en delvis generalsamling bare omfattende hovednummer og med utelukkelse av alle avarter, er den eneste som egner seg som pengeplaserings. Som hovednummer regner jeg selvsagt de forskjellige vannmerker og tagginger. Nyanser og trykktilfældigheter som bare interesserer et begrenset antall spesialister i hvert land, har selvsagt sin interesse, men bare hvis de kan erverves for en billig penge. Å betale en høy pris for slike merker, er etter min mening meget risikabelt, idet interesserte kjøpere er vanskelig å finne den dag man vil selge. En altfor spesialisert samling

har bare verdi i opprinnelseslandet, meget liten på det internasjonale marked. Og en plasering — hvis det er det De har for øye — bør regne med alle risikoer, idet De må tenke på at De en dag kan bli nødt til å selge i et annet land enn Deres eget.

På den annen side er det innlysende at hvis De kan legge opp en spesialsamling U.S.A. i Frankrike, vil De få en god fortjeneste den dag De selger den i Sambandsstatene.

Lær derfor å samle, hvis De ønsker å gjøre en pengeanbringelse. Hvis ikke — gled Dem med Deres merker og forsøk

ikke å oppnå det umulige. Frimerkesamling er i seg selv en så interessant fritidsbeskjeftigelse at den ikke nødvendigvis behøver å være kombinert med tanken på fortjeneste.

Si Dem selv at enhver fornøyelse er kostbar, at det er umulig å komplettere Deres samling bare ved å bytte, og at De godt kan bruke like mange penger på den fornøyelse som Deres merker representerer som på andre mere flyktige fornøyselser, som ofte ikke etterlater seg annet enn en beklagelse.

Jacques Lafitte.

NÅGRA ORD OM MONTAGE AV FRIMÄRKSSAMLINGAR

Av ing. B. Zimmerman.

Med montage avser jag i det följande planering av albumblad, frimärkenas uppsättning å blader, med eventuella rutor eller underlag, anteckningar, beteckningar m. m.

Anm. Det följande berör endast sådana samlingar, vilkas hela uppsättning utförs av samlaren *själv*. För en samling, som är uppsatt å förstklassiga förtrycksblad är uppsättningen redan färdigt planerad. Man kan naturligtvis alltid till en viss grad förbättra den genom att utöka texten o.s.v. En sådan samling kan vara mycket prydlig och kan både visas och utställas, men den når icke i allmänhet de högsta utmärkelserna.

Emedan en samlare själv måste avgöra huru han uppsätter sin samling för att vid en utställning uppnå resultat, finns det icke och bör ej heller finnas egentliga, fastställda, regler för detta ändamål. Första villkoret för att uppnå ett resultat är dock att samlaren har uppställt först ett mål, som kan vara att ha alla rutor i sitt album fyllda likasåväl som att erhålla ett pris på en utställning t. ex. för en specialstudie eller en utmärkelse för en publikation, beroende på, huru och var samlingen och dess resultat uppvisas. Jag tror att varje filatelist i sitt inre har ett behov av att få «visa» sin samling på något sätt — «bröder emellan» eller officiellt t. ex. på

en utställning. I varje fall ger montaget anledning till eftertanke. Emedan ett frimärke likasåväl som en samling frimärken är ett slags dokument, så kan vi på grund av våra erfarenheter uppställa endel riktlinjer för dess uppsättning och montage för att samlingen skall nå ett så gott resultat som möjligt.

I det följande anges några sådana riktlinjer:

- 1) Samlingen bör kunna uppvisas när, var och för vem som helst.
- 2) Montaget bör vara sådant att det allmänna intrycket av samlingen är gott. M. a. o. den bör vara vacker, snygg, jämn och tilltalande, texten bör vara riktig välavvägd o.s.v.
- 3) Samlingens dokumentariska idé eller mål bör framgå ur den belysande texten.
- 4) Tillräkliga och riktiga filatelistiska uppgifter om olika emissioner och enskilda objekt böra finnas.

Numera användes vid utställningar en bestämd poängtabell enligt vilken poäng gives 1) för det allmänna intrycket av samlingen, 2) för märkenas kvalitet, 3) för sällsynhet, 4) för fullständighet, 5) för filatelistiska kunskapar, 6) för forskningsarbete. Högsta möjliga poäng är c:a 60.

Ett korrekt, prydligt och vackert montage inverkar direkt på poäng i grupp 1 (2—6) ävensom delvis på poäng för filatelistiska kunskaper (8—14) och i endel fall t.o.m. på poäng för forskningsarbete (2—8). Montaget har således en avsevärd inverkan på den slutpoäng en samling kan uppnå, och därför ger poängsystemet oss viktiga tips för huru en samling bör monteras och uppvisas.

På grund av de erfarenheter som föreligga från de senaste utställningarna kan man konstatera att:

- 1) En samling uppsatt å förtrycksblad får i allmänhet 0 poäng i grupp 5 och 6 och poängen för det allmänna intrycket ligger i regel i nedre kant.
- 2) En egenhändigt monterad samling utan text uppnår låga poängsiffror i grupperna 5 och 6, ofta även i grupp 1.
- 3) Alltför iögonenfallande text ger lågt poängantal i grupp 1.
- 4) Alltför tätfyllda sidor försämrar det allmänna intrycket. Det gör även märken uppsatta utan system.
- 5) T. ex. grå underlag under otandade ävensom under på färgat papper tryckta frimärken, ger låga poäng i grupp 1 (de äro vilseledande).
- 6) Rätt utförd och tillräcklig text visar samlarens filatelistiska kunskaper och ofta även utfört forskningsarbete.

Ur det ovanstående kan envar själv draga sina slutsatser. Jag vill blott tillägga att anteckningar, rutor o.s.v. utförda i blå tusch eller med hård (3—5H) blyerts förefalla att göra bättre intryck än sådana gjorde med svart tusch. Ritade fina pilar äro bättre än stora ferdigtköpta sådana o.s.v. Allehanda «konstnärliga» utsmyckningar av blad och ram distrahera genom att dra blicken till sig och förorsaka sänkt poäng för allmänintrycket.

Underlag.

Om vi på grund av det ovensagde granska användningen av underlag vid montaget kunna vi konstatera att:

- 1) Kulörta underlag böra undvikas — emedan de i allmänhet försämrar det allmänna intrycket och deras andel i visande av frimärkenas kvalitet är relativt liten. De äro mera på sin plats vid försäljning av frimärken.

- 2) Om underlag användes under märkena bör man för ernående av ett gott allmänintryck även använda underlag för text och beteckningar.

Färdigtryckta, korrekt centrerade, underlag bliva dyra. Vidare variera format, önskad papperstjocklek, -färg och -kvalitet likasom rutans storlek i förhållande till märket, den omgivande kantens bredd o.s.v. Min åsikt är därför att det vore bäst att avstå från färdigtryckta underlag med så mycket större skäl som det är ytterst svårt att kunna utföra text m. m. i samma färg som den tryckta ramen å underlagen.

Var och en bör sedan själv avgöra huruvida han ritar rutor och text på bladet direkt eller använder sig av underlag. Det senare sättet är kanske en aning lättare. Resultatet är i varje fall en smaksak. Å utställningar torde det knappast bli några större poängskillnader i det ena eller andra fallet. Tekniskt sett fordra underlagen betydligt större utrymme i albumen.

Användning av underlag för en växande specialsamling, där märkena måste flyttas före slutresultatet är klart, är säkert ett gott medel att spara på märkena. Underlagen kunna då vara av tillfälligt art och först då det slutliga montaget sker måste ett definitivt beslut fattas om deras utseende, om de skola användas eller ej o.s.v.

Är emellertid en ritad ram å underlagen nödig? Om man använder sig av helt vita underlag å smårutade albumblad passar det rätt bra. Men det är ju en smaksak.

Jag hoppas att det ovanförda ger endel upplysningar i den ganska oklara frågan om samlingarnas montage ehuru de icke äro fullständiga än mindre sista ordet i denna fråga. Å andra sidan kanske de här angivna riktlinjerna kunde ge oss flere utställningsbara samlingar till de tyvärr rätt fåtaliga vi t.v. ha i vårt land.

Kuusankoski, 17. desember 1951.

B. Zimmermann.

Utsolgt.

Forretningsførereren melder at tidsskriftets særtrykk nr. 3 — ing. Carl A. Pihls artikkel om «Islands frimerker» — nå er helt utsolgt.

NORGES POSTMESTERE 1647-1814

Avdelingssjef i Postverket, *Olaf Jæger*, Bergen, er forfatter av et verk om «Norges postmestere 1647—1814» som i 1950 ble utgitt av Poststyret. — Boken er meget interessant og fortjener å bli kjent for et langt større publikum enn den hittil har nådd. Jeg henvendte meg derfor til forfatteren og til Poststyret, som utgiver, og har elskverdigst fått tilatelse til å offentliggjøre diverse avsnitt fra boken i tidsskriftet. De som ønsker å kjøpe boken, kan få gjort dette ved henvendelse til Poststyret (byråsjef Stray). Den koster kr. 10.00 innbundet.

Red.

Historisk oversikt.

I tilknytning til de personalhistoriske opplysninger vil det være på sin plass også å ha gitt en kort orientering om embetsstandens forhold i det omfattende tidsrom, selv om disse eldste postmestere ofte hadde postmestertjenesten som bi-erhverv. Således har det sin historiske interesse gjennom postmesternes vita å få et innblikk i de tjenstlige forhold, med slett avlønning, forretningsmessig kjøp og salg av offentlig stilling, forseelser, særlig om misligheter i tjenestens medfør o. l. Det forekommer således i årenes løp et ganske utrolig stort antall av kassemangler, nettopp fordi postmesterne var dårlig lønnet. Postmesterne var, som det vil sees, i underbalanse rett som det var, og etterlot seg enten ved avskjed eller ved død betydelige restanser, som kausjonist eller den nye postmester dekket for å få stillingen eller embetet — eller postmesterenkenene giftet seg, og den nye ektefelle dekket underslaget.

Ved besettelse av disse postmesterstillinger — og forresten også av andre sivile embetsstillinger — krevdes det ikke noen teoretisk fagutdannelse. Tjenestens anseelse og omfang krevde det ikke, og hensynet til slekt, venner og velyndere gjorde seg også stadig sterkest gjeldende ved disse ansettelse for å få pyntet seg med en offentlig tittel.

Når en unntar de høye embetsmenn som var forholdsvis godt lønnet, var lønnen for datidens lavere embetsmenn eller bestillingsmenn så liten at man ikke kunne gjøre krav på noen høyere utdannelse hos søkerne. I henhold til en oversikt over de alminnelige sosiale og kulturelle forhold hadde f. eks. fogdene i slutningen av Christian VI's regjeringstid, 1740 årene, foruten embetsgårder, kun 150—200 rdlr., og skulle for disse penger lønne sine betjenter og skrivere. For byfogder, mindre tollbetjenter, postmestere, lærere ved latinskolen, klokkere og andre bestillings-

menn kunne lønnen gå like ned til 20 rdlr. eller derunder om året. Og skattene, der som regel var høye, kunne i krigstid være 1/3 av denne elendige lønn. Pensjonsrett eksisterte ikke. Meget sjelden ble det innrømt pensjon, og da øyensynlig bare som nådegave.

En stor del av postmesterne langt inn i det 18. århundre var ikke utelukkende kongens tjenere, og nettopp fordi lønnen var liten, gjaldt det å skaffe seg inntekter på andre måter. Derfor drev mange handel, hadde flere sammenkoblede stillinger, private gjøremål, eller de var økonomisk velsituerte. Men etter hvert viser det seg at lønnsforholdene ble bedre, idet postverkets inntekter steg fra omkring 6000 rdl. i 1670-årene, til over 12 000 rdl. i 1714 og til 24 000 rdl. i 1758.

Fra 1720-årene til 1814 hadde Postverket utviklet seg på grunnlag av de bedre kommunikative forhold som også forbedret postmestrenes stilling. Postmesteren i Christiania hadde således ifølge *Berrum* 324 rdl. i 1722 og 418 i 1812, Bergen henholdsvis 140 og 400, Trondhjem 106 og 650 og Christianssand 136 og 300.

I det hele inntok embetsklassen ved slutten av det 18. århundre en i økonomisk henseende langt bedre betrygget stilling enn i eneveltets første tid (1666—1749). Slik var det således også for de *postale* embetsmenns vedkommende.

Når embetsklassens kår i Norge i begynnelsen av det 19. århundre på tross av at gasjene var blitt betydelig bedre enn dem som gjaldt ved det 18. århundres begynnelse, igjen var blitt slette, skyldtes det stigende priser på levnetsmidler, krig, kursfallet og statsbankerotten i 1813, som i ganske særlig grad måtte ramme dem som satt på fast lønn. Og pensjonsordningen var langt fra tilfredsstillende.

I året 1736 opprettedes i Danmark den såkalte «Civile og adskillige Stænders Enkekasse» som i 1754 innskrenket medlemsskapet til de allerede opptatte med-

lemmer, og som i 1804 ble forandret til en ny stiftelse under navn av «Understøttelsesanstalt for trængende Efterslægt af Medlemmerne i den ophævede Civile og adskillige Stænders Enkekasse», hvis descendenter fremdeles er berettiget til understøttelse (jfr. *Bernt Moe* i «Tidsskr. for personalh.» over de norske familier, hvis trengende etterslekt er adgangsberechtiget til pensjon i denne enkekasses stiftelse, og en artikkel i «Posthornet» nr. 1, 1934, om denne 200 år gamle enkekasse ved *Olaf Jæger*).

Av postmestere i Norge har følgende vært medlemmer: 1. Controlleur og postmester i Helsingør *Claus Hansen Kirchmann* for sin hustru *Margretha Sophia Burghoff*, som etter mannens død i 1745 til sin død i 1782 hadde oppebåret tilsammen ca. 764 rdlr. i pensjon. 2. Tolder og postmester i Tønsberg *Wolfgang Sigismund Resch* for sin hustru *Anna Margrethe Ziemer* (begge døde). 3. Kammer-Assessor, schichmester ved Kongsberg sølvverk og postmester *Georg Ernst Meyer* for 1. hustru i 1745 og fornyet for 2. hustru *Anna von Cappelen* i 1760. Hans 2. hustru hadde oppebåret tilsammen 1320 rdlr. i årene 1760—92. 4. Byfogd og postmester i Stavanger *Søren Ringholm* for sin hustru *Susanna Sophie Høyer* (begge døde). 5. Postmester i Øster-Risør *Friedrich Wicher* for sin hustru *Hedevig Elisabeth Smith*, som fra mannens dødsår i 1754 til desember 1764 hadde oppebåret ca. 162 rdlr. Fra 1788 ble alle embetsmenn og offiserer pliktige til å gjøre innskudd i «Den almindelige Enkekasse». Men ellers var selvpensjonering ikke gjennomført, de

fikk ved sin avgang bevilget pensjon av statskassen, og som oftest sto de derfor i sin stilling til sin død.

— — —

Enkelte postmestere er som det vil sees nevnt som jurister uten at de kan finnes å være eksaminert i h. t. eksamensprotokollene. De tituleres enten som sakfører, procurator eller advokat. I den forbindelse bemerkes at dansk juridisk eksamen ble innført i 1736, og for jurister før den tid foreligger ingen opplysninger om utdannelsen. Dessuten ble det ved eksamensinnførelse i 1736 tillatt enkelte å la seg eksaminere absent (fraværende), for å skåne personer i Norge, som bodde langveis fra København, fra å la seg eksaminere i Danmark, idet man lot dem eksaminere av en i hjemlandet boende juridisk embetsmann. Disse kandidater viser seg rett ofte ikke å være blitt innført hverken i karakter- eller distinksjonsprotokoller ved Københavns universitet.

I eneveldets tid oppsto en «honett ambisjon» gjennom rang og tittelvesen. Således også i Postverket. Etatraads- og geheimeraadstittelen ble i regelen tildelt kun de høyeste embetsmenn, amtmenn, stiftamtmenn og stattholdere. Kammerrådstittelen ble gitt til stiftsskrivere, tollere, fogder, sorenskrivere — dog kun til noen få av de best stilte og mest ansette. — Byfogder, postmestere og andre ble tildelt tittel som kancelliråd og kancelliesekretaire. — Sjeldnere var tittelen kammerassessor og konferanseråd, som kun ble gitt til særlig ansette embetsmenn, de såkalte Patroner av aristokratiet.

(Forts.)

Notoddens klage over Olympia-brevene.

Er enig i at stemplingen dennegang ble uheldig. Uren og grøtet. Man kunne muligens ordnet det vanlige, runde datumstempel, men da jeg var bekjent med at der for anledningen ville bli laget en spesialhylse med bl. a. det olympiske symbol, de 5 ringer, mente jeg dette nettopp ville aktualisere et Olympia FDB. Postverket har jo dog tidligere hatt mange pene maskinstempler.

Man hadde alternativet «Holmenkollbakken». Men hva med kapasiteten deroppe? Tross alt må det være en trøst for

kjøperne at de har fått et ekte FDB, og ikke et som kanskje er laget 2—3 dager etter den 1. oktober.

Apropos — var det ikke en idé for samtlige landets klubber å forene seg i en henstilling til Postverket om å lage et spesielt FD-stempel ved lignende anledninger? I likhet med våre nabolands, og særlig da Sveriges? Mange ønsker det. Ikke minst de som har bytteforbindelser i U.S.A. og Sverige. En rimelig service til gode kunder?

A. Jensens Frimerkeforretning.

KR. 13,20

Den lille klisjeen som står over disse linjene, koster nå kr. 13.20 — tretten-kronerogtjueøre. Det er den nye minstepris for en klisje. Den koster altså mer enn to hele årsabonnementer på tidsskriftet. Det vil være klart for alle at det her er et misforhold til stede. Papir, klisjeer og trykningsomkostninger er steget, men prisen på tidsskriftet er stadig den samme. For så lite smidige er våre bestemmelser, at det bare er på et landsmøte at kontingenten til tidsskriftet kan fastsettes, og landsmøte er det ikke før til sommeren. Det er derfor først for 1953 at vi eventuelt kan heve kontingenten. Men tidsskriftet skal jo komme ut i mellomtiden også, og helst med så mange klisjeer

at bladet blir «levende». For å nå dette mål starter derfor redaktøren i dag en kronerulling, som forhåpentlig vil fylle «Klisjéfondet»s tomme kasse — forretningsfører, redaktør og lesere til felles glede.

Pengene bes sendt til *Norsk Filatelistforbund, Bergen*, postgirokonto 692 68 (kan også sendes pr. postanvisning), idet en på blankettens bakside fører opp navnene på dem som utfordres. Personer som har betalt én gang, vil bli strøket på nye utfordringer, for å forhindre overdrivelse. Alle beløp og utfordringer vil bli offentliggjort i tidsskriftet.

Så lar vi snøballen begynne å rulle —.

Kronerulling til fordel for «Klisjéfondet».

Jarle O. Stensdal har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Arnstein Berntsen, Oslo,
dr. Per Gellein, Oslo,
Dan Thune-Larsen, Oslo,
Wilh. Ulleberg, Oslo,
F. Walter-Johannesen, Bergen.

Arnstein Berntsen har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Ø. Arentz Grastvedt, Trondheim,
E. B. Eriksen, Harstad,
Stoffer Line, Grimstad,
R. Breda Sørensen, Drammen,
Tor Joh. M. Holtan, Oslo

Per Gellein har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

B. Engesgaard, Oslo,
Hans E. Matfeld, Oslo,
Olav Garmo, Trondheim,
O. Maalstad, Bergen,
Johan Havstad, Grimstad.

Dan Thune-Larsen har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Helge Reff, Oslo,
Aage Biering, Oslo,
Finn Arnesen, Oslo,
Leif Mürer, Moss,
Claus Daas, Oslo.

Wilh. Ulleberg har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Jørgen Stousland, Oslo,
F. C. Svendsen jr., Bergen,
Sigm. Setsaas, Trondheim,
H. Sverdrup, Drammen,
Anton Holmboe, Oslo.

F. C. Svendsen har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Erik Wikborg, Bergen,
F. C. Moldenhauer, Åsgårdstrand,
Einar Flood, Bergen,
Agnar Presterud, Tromsø,
Ths. Hoffmann, Oslo.

Fru E. Langeborg har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Jorulf Jensen, Oslo,
H. Thrapp Meyer, Oslo,
Laila Irgens, Oslo,
Thyra Møller, Oslo,
Harald Hvistendahl, Oslo.

Vilh. Aarøe har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Erling Mathisen, Oslo,
Erling Berg, Oslo,
N. Bungard, Oslo,
Carl A. Pihl, Oslo,
Oswald Tørjesen, Oslo.

Sigm. Setsaas har innbetalt kr. 5.00 og utfordrer herved:

Sig. B. Johnsen, Kristiansand,
Bjarne Grøntvedt, Oslo,
Sig. Smith-Olsen, Trondheim,
L. Mürer, Moss,
Bjarne Dahl, Trondheim.

«Anonym» har innbetalt kr. 100.00 og utfordrer 5 andre «anonyme» til å gjøre det samme.

AVERTER I TIDSSKRIFTET!

nyheter

BELGIA:

Den 1. desember 1951 kom årets tuberkulose-serie bestående av 8 verdier:

20 c. + 5 c. rød — symbol.

65 c. + 10 c. fiolett — symbol

90 c. + 10 c. lillabrun — symbol.

1.20 frc. + 30 c. lilla — symbol.

1.75 frc. + 75 c. rødbrun — slottet Beersel.

3 frc. + 1 frc. oliven — slottet Horst.

4 frc. + 2 frc. blå — slottet Lavaux-St.-Anne.

8 frc. + 4 frc. grå — slottet Veves.

Salgstid 1. desember 1951—29. februar 1952.

FRANKRIKE:

Den 17. desember 1951 utkom årets 2 Røde Kors merker: frc. 12 + 3 brun og rød — frc. 15 + 5 blå og rød, begge tegnet og gravert av Piel.

Frc. 12 + 3 representerer «Barn i bønn» av en ukjent kunstner fra det 15. århundre. Barnet menes å skulle være en sønn av Charles VIII.

Frc. 15 + 5 representerer «Portrett av Nicole Ricard», utført av Quentin de la Tour. Bildet henger i Louvre-museet.

Den 24. desember 1951 utkom 2 nye merker i landskapsserien: frc. 40 med bilde av observatoriet på Le Pic du Midi de Bigorre i Pyreneene. Merket er tegnet og gravert av Serres. Frc. 50 brunsvart med bilde av kirken Saint Etienne i Caen, Normandiet. Merket er tegnet og gravert av Barlangue.

ITALIA:

Til minne om 50-årsdagen for den berømte komponist Guiseppe Verdis død utkom den 19. november 1951 3 merker:

10 lire fiolett og grønn (Verdi, katedralen og det kgl. teater i Parma).

25 lire rødbrun og brun (Verdi og Roncole-kirken).

60 lire grønn og blå (Verdi, Scalateatret og Dômen i Milano).

Som propaganda for skogsaken utkom den 21. november 2 frimerker:

10 lire gul og grønn (trær i fjellet),

25 lire grønn (treplantning).

JUGOSLAVIA:

På grunn av portoforhøyelser er der i arbeids-serien utkomme ten del nye verdier, mens andre har skiftet farge:

1 D. grå, 5 D. oransje, 10 D. grønn, 15 D. rød, 20 D. purpur, 25 D. gulbrun, 30 D. blå, 35 D. brun, 50 D. blågrønn, 100 D. karmin.

I luftpostserien utkom følgende nye verdier: 5 D. gulbrun, 100 D. grønn, 200 D. rødilla, 500 D. blåfiolett.

LUXEMBURG:

Årets «Caritas» serie utkom 4. desember med portrett av komponisten Laurent Menager (1835—1902):

60 c. + 10 c. grå og gråblå.

2 frc. + 15 c. grønn og grågrønn.

4 frc. + 15 c. blå.

8 frc. + 5 frc. brun og gråbrun.

MONACO:

I serien med portrett av prins Raynier er utkommet følgende nye verdier: frc. 6 grønn, frc. 8 gul, frc. 15 blåsvart, frc. 18 rød.

En ny serie i meget lite format er utkommet. Tegning: ridder i rustning til hest. Frc. 1 fiolett, frc. 5 gråsvart, frc. 8 karmin, frc. 15 grønn, frc. 30 blå.

Røde Kors merkene (tagget og utagget) fra 1949 med tilleggsverdi er overstemplet for bruk som ordinære merker:

frc. 1: 10 + 5 frc. brunlilla,

frc. 3: 15 + 5 frc. rød,

frc. 5: 25 + 5 frc. blågrå,

frc. 6: 40 + 5 frc. grønn.

De taggete og utaggete blokker er også overtrykt med de samme verdier.

3 merker med fyrstendømmet i fugleperspektiv er også kommet: 1 frc. blå og gul, 15 frc. lilla og fiolett, 30 frc. blå og gulbrun.

NEDERLAND:

Den 16. mars vil Nederland utgi en serie tilleggsmerker til minne om at det den 7. april 1952 vil være 300 år siden den hollandske lege Jan van Riebeeck landet på sørkysten av Afrika, hvor nå Kapstaden ligger. Det vil bli 4 verdier, men disse er ennå ikke oppgitt.

NORGE:

Som følge av den forhøyede utenlandsporto er verdien 55 øre, type Haakon VII, nå utkommet i blå farge.

45 øre blå, type Haakon VII, er inndratt på grunn av fargelikhhet med det nye 55 øres merke, og det er besluttet at 45 øres verdien skal utgå.

POLEN:

I anledning av den polske filatelistkongress i Warzawa utkom den 17. november en blokk bestående av 4 merker fra «6 års plan» serien: 45 gr., 75 gr., 115 gr. og 120 gr. Salgspris 5 zl. Alle merker er trykt i rødt.

Den 4. desember utkom 2 merker til ære for gruvearbeiderne: 90 gr. brun, 120 gr. blågrå.

Den 10. desember utkom to merker med motiv fra boligbyggingen i forbindelse med 6 års planen: 30 gr. grønn, 115 gr. fiolett.

Den 15. desember utkom ytterligere to merker i anledning av 6 års planen. Motiv: Arbeidere strekker telefonledninger. 30 gr. stålgrå, 45 gr. rød.

PORTUGAL:

Den 8. januar utkom en serie på 8 merker med bilder av karosser fra det nasjonale vognmuseum — et av de mest kjente i Europa:

- 10 esc. fiolett, karosse 16. århundre.
- 20 esc. brun, karosse 19. århundre.
- 50 esc. lys blå, karosse 18. århundre.
- 90 esc. grønn, karosse 16. århundre.
- 100 esc. rød, karosse 18. århundre.
- 140 esc. karmin, karosse 18. århundre.
- 150 esc. vinrød, karosse 19. århundre.
- 230 esc. blå, karosse 18. århundre.

SOVJETSAMVELDET:

19. september: Propagandaserie for luftvåpenet: 40 kop. — foreningseblem. 60 kop. — gruppe med modeller av glidefly. 1 rbl. — parashutister i luften. 2 rbl. — flygruppe i luften.

15. oktober: 25 års minneserie for maleren Vesnetsovs død: 40 kop. — portrett av maleren. 1 rbl. — Vesnetsovs «Tre helter».

6. november: Til minne om 34 års dagen for den store oktoberrevolusjon: 40 kop. — tårnet i Kremlin med Lenin og Stalin i medaljong. 1 rbl. — kraftanlegg med Lenin og Stalin i medaljong.

28. november: Serie viet de store anlegg utført under det kommunistiske regime: 20 kop. — Khakhovsky kraftanlegg, kanalanlegg i Syd-Ukraina og Nordlige Krim. 30 kop. — Volga—Don kanalen. 40 kop. — Stalingrad kraftstasjon. 60 kop. — elektrisk grabb og kart over den turkmeniske kanal. 1 rbl. — Kuibyshev kraftstasjon. Alle merker er utført i flerfargetrykk.

SVEITS:

Til minne om at det i år er 100 år siden telegrafene ble tatt i bruk i Sveits, utkommer den 1. februar en minneserie på 4 verdier:

- 5 rp. oransje/gul — telegrafene.
- 10 rp. grønn/grønnblå/rosa — telefonen.
- 20 rp. rødfiolett/rosa/gråblå — radioen.
- 40 rp. mørk blå/lys blå — fjernsynet.

TSJEKKOSLOVAKIA:

Den 12. januar utkom 2 merker til minne om 100-året for Ladislav Zapotockys fødsel: kcs. 1.50, kcs. 4.

Til minne om at det i år er 40 år siden Prag-konferansen — på hvilken Lenin grunnla bolsjevikpartiet — utkom den 18. januar 3 merker: kcs. 1.50, kcs. 3, kcs. 5.

Den 24. januar utkom 2 merker med portrett av Jan Kollar: kcs. 1.50, kcs. 5.

TYRKIA:

I desember utkom en propagandaserie for FN's virksomhet: 15 kurus lys grønn — symboler. 20 kurus blå — symboler. 30 kurus lys blå — NF's bygning. 60 kurus rød — universitetet i Ankara. Serien utkommer også i blokk, utagget, opplag 25 000.

TYSKLAND — Vestsonen:

Den 10. desember utkom et frimerke til minne om 50 års dagen for utdelingen av den første Nobelpris i fysikk til Wilhelm Conrad Röntgen (1845—1923): 30 pf. blå.

Den 20. desember utkom ytterligere 2 verdier i posthorn/siffertypen: 40 pf. fiolett, 60 pf. brun.

TYSKLAND — Østsonen:

I anledning av den tysk-sovjetrussiske vennskapsmåned er utgitt 2 merker: den 1. desember: 24 pf. med bilde av Stalin og Pieck — den 15. desember: 12 pf. med bilde av Pawel Bykow og Erich Wirth. Opplag: 2 millioner.

ØSTERRIKE:

Den 22. januar utkom et merke med tillegg til fordel for den østerrikske Olympiatropp: 2.40 Sh. + 60 g. — blått med grønnlig tone.

Oversjø:

CANADA:

Som resultat av en konkurranse blant Canadas kunstnere vil det nå bli utgitt en ny serie frimerker i den nærmeste framtid.

4 cent verdien er tegnet av billedhoggeren Emanuel Hahn, Toronto, og presenterer hodet på et Rocky Mountain får.

20 cent verdien er tegnet av A. L. Pollock, Toronto, og er en symbolsk framstilling av Canadas treforedlingsindustri.

Merkenes farger er ikke oppgitt ennå.

FORENTE NASJONER:

Den 14. desember utkom de 4 flypostmerker, tegnet av danskene Ole Hamann og Olav Mathiesen: 6 c. rød — 10 c. grønn — 15 c. blå — 25 c. gråsvart. Alle 15 merker er hermed utkommet.

NYE FORFALSKNINGER

Fra den internasjonale filatelistfederasjons kontor for bekjempelse av forfalskninger har vi mottatt følgende melding om nye forfalskninger:

Italia:

Det blir meldt oss fra Tyskland at det der er dukket opp nye overtrykksforfalskninger på den italienske overtrykksserie: IX Congresso Filatelico Italiana Trieste 1922. (Yvert 117/120, Zumstein 148/151, Afa 127/130.) Etterforskninger har brakt for dagen at merkene ble levert av firmaet Annibale Biancardi, Casella Postale 400, Turin, Italia.

På grunn av den plumpe utførelse er ikke forfalskningene særlig farlige.

Israel:

I løpet av forrige år dukket der opp både i Amerika og i Europa forfalskninger av de tre israelske merker: 250 mils (mørk grønn på hvitt papir), 500 mils (brunrød på gullig papir) og 1000 mils (mørk blå på lyseblått papir), Yvert nr. 7/9. Disse forfalskninger er alle av samme type og antas å stamme fra en og samme kilde. Forfalskningene skiller seg fra de ekte merker ved sitt mørke utseende og ved en tynnere gjengivelse av skrifttegn og tallverdier.

Romania:

Nye forfalskninger av Romanias første merker 1858/68 er igjen oppdaget i Sveits — dels er hele merket falsk, dels avstemplingen. Spesiell forsiktighet bør utvises ved kjøp av merker av disse utgaver.

Belgia:

Orval 1929 — overtrykksforfalskning. (Yvert, Timbres-Souvenirs 17/18, Zumstein 281/82, Afa — se anmerkning etter nr. 243.) — Det falske overtrykk er med det blotte øye vanskelig å skjelne fra det ekte, men kan fastslås ved følgende kjennetegn:

	Ekte	Falsk
Overtrykkets totalhøyde ...	20.0 mm	19.8 mm
Den største bredde av L ...	10.0 »	9.8 »
Høyden av kronen	6.1 »	5.95 »
Kronens åpning nedentil ...	6.0 »	5.8 »

Ytterligere kjennetegn er:

1. Prikkene i «L» framtrer for isolert.
2. Rikseplet med kors på toppen av kronen er utydelig.

3. Fløyelsluen i kronen er i uttegningen til høyre streket i stedet for bølgeformet.
4. Kronens hodebånd er fortegnet, edelstenene framtrer ikke som sluttede kretser — men er bare antydning ved vinkler.

Tydeligst kan en se forfalskningene under kvartslampen, idet det falske overtrykk framtrer mørk blått i stedet for lys ultramarin, henholdsvis lillarød i stedet for oransjerød.

(Anmeldt av H. Hunziker, Basel.)

Belgia:

Flypostmerker 1930, 5 frc. rødbrun/fiolett (Yvert 4/5, Zumstein 296, 314, Afa 286, 301).

Det falske merkes størrelse, taggingen $11\frac{1}{2}$ og papirets farge er lik originalens. Trykkfargen er derimot en nokså matt brunfarge sammenlignet med originalens rødbrune, som i de lysere partier går mot fiolett. Det er anvendt den samme trykningsmåte for forfalskningen som for originalen (dyptrykk). I flere partier er imidlertid trykket uklart, og dette skyldes at det ved den fotografiske reproduksjon er blitt to raster oppå hverandre. Forfalskningen kan lettest kjennes i tallbetegnelsen «5 Fr.». Denne er meget uklar og trykt for tykk. Den øvre tverrbjelke i den høyre F går oppover mot sirkelen, mens den i originalen er vannrett. Originalens tallbetegnelsen er meget klart trykt og synes å ha en mørkere farge enn merket ellers.

(Anmeldt av W. Hildesheim, Dieringhausen.)

Marokko:

Entr'aide Française 1.50 + 98.50 blå, rød, svart — flypost (Yvert 56).

Forfalskningen har samme høyde som originalen, men bredden er bare $25\frac{1}{2}$ mm i stedet for 27 mm. Forfalskningens tagging er en ren linjetagging, mens originalens nærmest er flisetagging ($11\frac{1}{2}$). Papiret i forfalskningen er grått og har nærmest karakter av avisapapir, mens origi-

(Forts. side 14.)

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

1951

10. ÅRGANG

REDIGERT AV
JARLE O. STENSDAL

UTGITT AV
NORSK FILATELISTFORBUND

INN H O L D

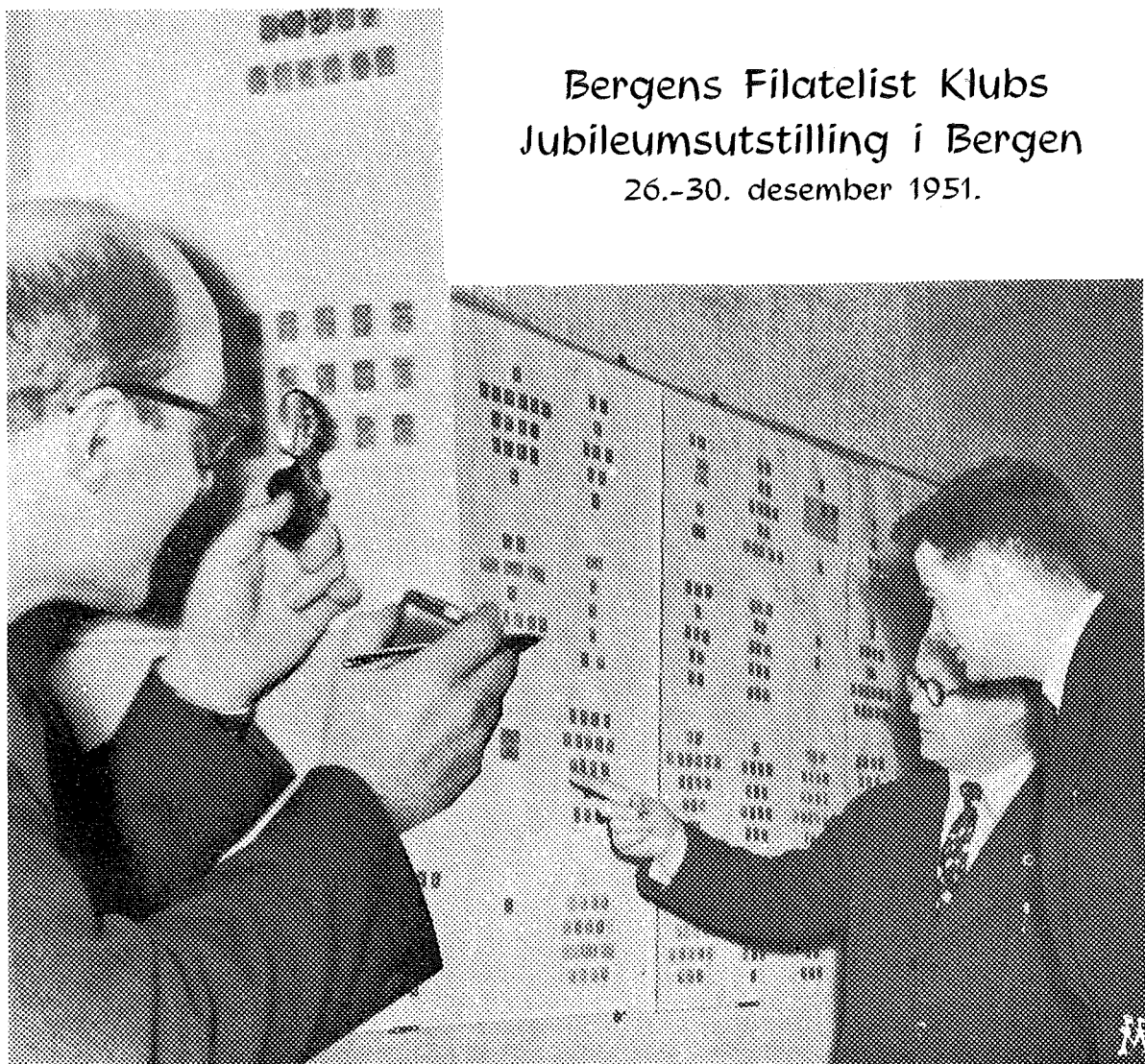
ARTIKLER OG INNLEGG:

André Maurois om filatelien	23
Anteckningar om Angolas fåglar. Av dr. <i>Monard</i>	186
Baden og Württemberg 100 år. Av <i>Abr. Odffjell</i>	109
Berømte franskmenn. Av <i>S. H. Norris</i>	141
Centraltrykkeriets 3-øre i antikva — nr. 56 og nr. 60. Av <i>O. Th. Urdahl</i>	156
De danske frimerker 100 år. Av <i>G. Lundegaard Nielsen</i>	49
De norske frimerkeheftene. Av <i>Hans Irmann-Jacobsen</i>	105, 145
De norske frimerkeheftenes opplag. Av <i>Hans Irmann-Jacobsen</i>	240
De-No-Fil vokser fram. Av <i>Arnstein Berntsen</i>	56
De-No-Fil utstillingen. Av <i>Bokormen</i>	165
De-No-Fil etterbetragtninger. Av <i>Dan Thune-Larsen</i>	244
De sveitsiske frimerker. Av dr. <i>E. Weber</i> ..	177
Den amerikanske stats frimerkesamling. Av <i>Catherine Manning</i>	209
Den internasjonale filatelistfederasjons kongress i København. Av <i>Jarle O. Stensdal</i>	154, 198
Det sveitsiske filatelistforbund. Av <i>Erwin Fankhauser</i>	178
Det virkelige utbytte av frimerkesam- lingen. Av <i>Ernest A. Kehr</i>	84
En del refleksjoner omkring Håndboken over Norges frimerker. Av <i>Wilhelm K. Støren</i>	158
Et jubileum — 1942—1952. Av <i>Jarle O. Stensdal</i>	233
Farverne i Fire R.B.S. Thiele III tryk. Av <i>J. Schmidt Andersen</i>	47
Filatelistisk-filantropiske betraktninger over de sveitsiske Pro-Juventute merker. Av <i>Fred. Dolder</i>	192
Filatelistiske utskielser. Av <i>Mauritz Hauge</i>	110
Finske og norske olympiademerker	24
Fortegnelse over norske poststempler etter 1845. Av <i>F. C. Moldenhauer</i>	115
Frimerkeklubb i eteren. Av <i>Arvid Gahr</i> ...	59
Frimerkenes katalogisering. Av <i>Eivind Wirsching</i>	67
Frimerker — et verktøy i fredens tjeneste. Av <i>Ernest A. Kehr</i>	58
Frimerkene forteller Sveits' historie. Av <i>Wilhelm K. Støren</i>	188
Frimärket ger —. Av <i>Olle Cronsjö</i>	234
Frimärkssamling — Motivsamling — Kulturell filateli. Av <i>Emil Lindquist</i> ...	8
Historier om Hawaii's «Misjonærer» Av <i>James B. Hatcher</i>	62
Hvorledes en fastsetter verdien av de fran- ske frimerker utgitt i årene 1849 til 1900. Av <i>Henri Thiaude</i>	60

Håndboken. Av <i>Henrik Opheim</i>	27
Håndboken. Av <i>Dan Thune-Larsen</i>	219
Hvorfor jeg samler Norges frimerker. Av <i>W. Cornaz</i>	196
Israels frimerker. Av <i>Wilhelm K. Støren</i> ..	31
Jean de Speratis forfalskninger	30
Katalog over Norges helpost	13, 95, 249
Knudsens grovtaggede 5-øre. Av <i>O. Th. Urdahl</i>	136
Knudsens trykkeris 25 øre, nr. 70 tagget 13½ x 12½, og nr. 80 tagget 14 ½ x 13½. Av <i>O. Th. Urdahl</i>	80
Litt om Norge nr. 53, pl. VIII og pl. VII, gr.type 1. Av <i>Herbert Mowinckel</i>	111
Litt mer om Norge nr. 53, pl. VII og VIII. Av <i>Arne Fossum Johansen</i>	212
Litt statistikk ang. Norgeskatalogens nr. 53, pl. II a. Av <i>L. Mürer</i> og <i>E. Stark</i> ...	172
Min mening. Av <i>Henrik Johannessen</i>	37
New Brunswick og Nova Scotia 100 år	224
Nordisk Filatelistmøte 26. august 1952, referat	220
Nordisk frimerkeutstilling i Oslo 1951	2
Nordisk samarbeid. Av <i>Jarle O. Stensdal</i> ..	153
Norge nr. 53 IV og Håndboken. Av <i>Sig. Løkeberg</i>	57
Norge nr. 53 pl. IV. Av <i>Herbert Mowinckel</i> ..	11
Norges eneste trykte, men ikke utgitte fri- merker. Av <i>Jarle O. Stensdal</i>	129
Norgeskatalogens nr. 205 og 206. Av <i>C. H.</i> ..	65
Norske postdampskip, «Prinds Gustav» ...	4
Norske postdampskip. Av <i>E. Tommelsstad</i> ..	65
Norske poststempler etter 1845. En rede- gjørelse fra O.F.K.	164
Nr. 53 pl. V, 10 øre. Av <i>L. Mürer</i> , <i>E. Stark</i> og <i>O. Th. Nordahl</i>	242
Ny South Wales' posthistorie. Av <i>Robson Lowe</i>	125
O.F.K.s «nye» stempelkatalog. Av <i>H. Thrapp Meyer</i> og <i>Stian Sanness</i> ...	115
O.F.K.s «nye» stempelkatalog. Av <i>Johan Lyder von Tangen</i>	160
O.F.K.s stempelkatalog. Av <i>Dan Thune-Larsen</i>	239
Omkring oppgraveringen av originalstem- pelet i 1882 og 1893. Av <i>O. Th. Urdahl</i> ...	91
Portomerke nr. 14. Av <i>Wiegand Hansen</i> ...	38
Rastertryckets apoteos. Av <i>Nils Strandell</i> ..	182
Ross Smith frimerket	85
Sittende Helvetia 1862—82. Av <i>L. Hegar</i> ...	180
The Fiala-Ziegler Polar Expedition 1903—05. Av <i>St.</i>	3
Toskanas frimerker 100 år. Av <i>A. O.</i>	94
Trinidad 100 år. Av <i>A. O.</i>	152

Viggo Bang, kunstneren som har tegnet Danmarks frimerker. Av <i>St.</i>	55	Drammens Filatelist Klub 17, 72, 118, 205, 229, 253	
21 mm utgaver frimerker i 100 og 200 typer. Av <i>Henrik Opheim</i>	90	Gjøvik Filatelistklubb	41
LITTERATUR:		Grimstad Filatelistklubb	18, 41, 73, 229
AFA 1952	174	Halden Filatelistklubb	118
Catalogue Thiaude 1952	203	Kristiansand Filatelistklubb 17, 69, 118, 205, 228, 254	
Danmarks frimærker 1851—1951	99	Nordenfjeldske Filatelistforening	227
Etiopias frimerkehistorie	225	Notodden Filatelistklubb	73
Facit 1952	225	Oslo Filatelistklubb ... 18, 41, 69, 118, 206, 227	
Harmer 26th resume	202	Sandnes Filatelistklubb ... 42, 72, 118, 204, 228	
Handbok över Sveriges helsaker 1872— 1950. Av <i>S. Lilliehöök</i>	12	Sarpsborg Filatelistklubb	71
Michel Briefmarken Katalog Europa 1951/52	204	Skien Filatelist Klub	71
Müller Katalog 1952	203	Stavanger Filatelist Klub 17, 42, 71, 102, 118, 204, 254	
Norgeskatalogen 1951	21	Troms Filatelistklubb	16
Norske poststempler etter 1845	83	Tønsberg Filatelistklubb 16, 42, 72, 102, 118, 204, 229, 254	
Postal Service in Iceland 1776—1951	204	NYHETER:	
Posttryttaren. Postmusei Vänners Årsbok 1952	203	Albania	5, 87, 200, 216
Sport och frimärken. Av <i>Olle Cronsjö</i>	40	Andorra	5
Standard Frimærke Katalog	203	Australia	7, 202
Stanley Gibbons 1951, Part III	64	Belgia	5, 87, 132, 200
The Postage Stamps of Great Britain 1840—1853. Av <i>J. B. Seymour</i>	64	Bulgaria	5, 87, 200, 216
The Pre-stamp postmarks of Austria. Av <i>Edwin Müller</i>	64	Canada	7, 132, 218
The Stella Catalogue of Denmark	173	Ceylon	202
Viking 1952	174	Danmark	5, 87, 132
Wrona Deutschland Spezial Katalog 1952 .	203	Egypt	7, 202
Yvert & Tellier 1952	203	England	5, 87
Zumstein 1952	174	Finnland	5, 87, 200
PERSONALIA:		Forente Nasjoner	135, 202
Brun-Pedersen, M.	10	Frankrike	5, 87, 132, 216
† Christiansen, Haakon O.	215	Hellas	5, 87, 200
Odfjell, Abr.	45	Irland	5
Strandell, Nils	79	Island	5, 87
Ulleberg, Wilhelm	112	Israel	132, 200
Vold Johansen, H.	112	Italia	5, 87, 132, 200, 216
MEDDELELSER FRA FORBUNDET: 66, 215		Jugoslavia	5, 132, 200, 216
MEDDELELSER FRA POSTVERKET: 115, 171		Kirkestaten	5
FRA ALLE FIRE VERDENSHJØRNER: 39, 247		Lichtenstein	5, 87, 134
HVEM ER HVEM	25, 100	Luxemburg	5, 200
UTSTILLINGER:		Malta	201
Centidan	29, 114	Monaco	5, 134
E.F.I.R.A.	10	Nederland	6, 87, 216
Frimærket ger	82	Norge	151
Internasjonal frimerkeutstilling i Køben- havn 1951	53	Polen	6, 88, 134, 200, 216
Utstilling i Drammen	135	Portugal	6, 88, 216
POST TIL REDAKTØREN 11, 99, 116, 191		Pakistan	202
KLUBBREFERATER:		Romania	6, 88, 134, 218
Arbeidernes Filatelistklubb	16, 174, 226	San Marino	88, 201
Bergens Filatelist Klub	101	Sovjetsamveldet	6, 88, 134, 201
		Spania	6, 88, 201, 218
		Sveits	6, 88, 201, 218
		Sverige	134
		Tjsekkoslovakia	6, 88, 134, 201, 218
		Tyrkia	6
		Tyskland — Vest	6, 88, 134, 201, 218
		Tyskland — Øst	6, 88, 134, 202, 218
		Tyskland — Saar	6, 134, 202
		Ungarn	6, 88, 134, 202, 218
		Østerrike	6, 88, 134, 202, 218
		Sambandsstatene	134, 202, 218

Bergens Filatelist Klubs Jubileumsutstilling i Bergen 26.-30. desember 1951.

Bergens Filatelist Klub arrangerte i dagene 26/12—30/12 1951 — som et ledd i feiringen av klubbens 40 års jubileum — en meget vellykket propaganda-utstilling i Bergens Kunstforenings lokaler, som i enhver henseende egnet seg utmerket til formålet. Særlig var lysforholdene meget gode, idet der ikke forekom skygger på noen av eksponatene.

Utstillingen ble åpnet 2. juledag kl. 14 i nærvær av byens ordfører, Nils Handal, klubbens 2 æresmedlemmer, dr. N. Kahrs og kontorsjef Hroar Grundtvig med frue og en rekke andre innbudte. B.F.K.s formann, kjøpmann F. C. Svendsen, holdt først en kort tale, hvoretter presidenten i Norsk Filatelistforbund, skipsreder F.

Walter-Johannesen, erklærte utstillingen for åpnet.

Etter en omvisning i de 3 saler utstillingen omfattet, ble det inntatt forfriskninger, og utstillingens porter ble åpnet for publikum.

Været trosset enhver beskrivelse, selv for Bergen å være; dette fortsatte dessverre under hele utstillingen — og hadde naturligvis sin innflytelse på besøket.

Utstillingen omfattet en junior- og en senior-avdeling med 5 juniorutstillere og 23 seniorer, fordelt på 11 junior-eksponater og 39 senior-eksponater. Der var spesial- og katalogsamlinger samt studie- og tema-samlinger.

Av de utstilte objekter må spesielt nev-

nes en enestående samling av Norge nr. 1 (nummer-, datum- og skipsavstemplinger samt håndskrevne annulleringer). Denne omfattet enkle merker i forskjellige avstemplinger, par, 3-, 4-, 5- og 6-striper samt 4-blokker — videre «dobbel-fot», «dobbel-fot» på brev i 3-strip, «cracked plate» i vertikal 4-strip samt Førstedagsbrev av Norge nr. 1 osv., osv. Samlingen inneholdt objekter som aldri før har vært sett på utstilling, selv internasjonal.

Videre nevnes en fremragende samling av Frankrikes eldste merker (F. C. Svendsen jr.), også med førstedagsbrev av Frankrike nr. 1 etc. Videre et eksponat Norge «Varianter av omvendt V (Norge nr. 282)» (F. C. Moldenhauer): 1. Alminnelig V med lukket haledusk, 2. To konvolutter med nr. 282 med omvendt V, ordinært postbefordret — hvorav det ene med lukket haledusk (antatt unikum) — og 3. Samme merke med O.F.K.s garanti (leilighetsstemplet).

For øvrig kan nevnes en flott Norges-samling, ubrukt, med katalogens hovednummer med diverse varianter etc. Utdrag av en vakker spesialsamling Grekland 1861—1882 (James Lindén). Et vakker utdrag av Englandssamling (Reinert Engeby). Sig. Pedersens kjente Irlands-samling samt hans katalogsamling Danmark var også representert.

Klubbens utenbys medlemmer var representert med en elegant temasamling «Internasjonale Organisasjoner» (Jarle O. Stensdal, Oslo), samt et interessant utdrag av generalsamling Russland (Agnar Presterud, Tromsø). Dessuten en fin samling «Tyskland etter kapitulasjonen» ved Øystein Jacobsen, Egersund.

Foruten ovennevnte temasamlinger fantes en usedvanlig vakker oppsatt samling «Berømte franske kvinner og menn» ved Otto Maalstad. Denne samling vil etter å være omarbeidet til fransk tekst, etter anmodning bli utstilt på en fransk utstilling i Saarbrücken i 1952.

Klubbens juniorer var som nevnt representert ved 11 eksponater, hovedsakelig Norge og Skandinavia — både tema- og vanlige katalogsamlinger; men også Holland og U.S.A. var utstilt (Gunnar Krebs).

Utstillingskomiteen (formann F. C. Moldenhauer) hadde et meget stort arbeid, idet all montering inkl. vasking av ca. 100 vindusruter (170 × 101½ cm) ble foretatt av komiteens medlemmer med assi-

stanse av en del frivillige. Arbeidet tok ca. 5 dager (midt i verste juletravelheten) og ble avsluttet julaften ved middagstid. Demonteringen derimot ble foretatt på ca. 1½ time, hvilket vel må sies å være litt av en rekord. Der ble benyttet: 420 beslag, ca. 100 stk. vindusglass, 200 kartongplater, 1637 albumark (m/ ca. 35 000 merker) og ca. 4 500 tegnestifter.

Utstillingen ga dessverre på grunn av værforholdene et mindre bra økonomisk resultat, men propagandamessig er det all mulig grunn til å være meget vel fornøyd, idet junioravdelingens medlemstall sannsynligvis vil bli fordoblet. Dessuten ble oppdaget mange gode, voksne samlere som vi må kunne regne med som framtidige medlemmer i klubben. Klubbens styre er samtlige medlemmer som deltok i arrangementet av utstillingen, stor takk skyldig.

Utstillingen ble i de 4½ dager den var-te, besøkt av ca. 1000 personer, det må sies å være et bra resultat i betraktning av det forferdelige vær, og at utstillingen ble holdt midt i romhelgen.

Utstillingen ble vist en enestående interesse fra pressens side med gode og godt plaserte artikler samt flott foto-reportasje. Norsk Rikskringkasting viste også utstillingen stor interesse ved å møte opp med journalist og lydbåndopptak — som ble sendt ut over Bergens lokalstasjon lørdag 29/12 under aktuelt etter en av nyhetssendingene.

Postverkets reklame-stempel for Vinter-olympiaden.

Tidsskriftet har fått flere henvendelser angående det maskinstempel som Postverket anvender som reklame for de VI. olympiske vinterleker. Avsenderne gjør oppmerksom på at der er en forskjell i sammenkoplingen av de 5 ringer på olympiafrimerekne og på stempelet. Tidsskriftet har henvent seg til Poststyret for å få rede på om der foreligger en feil i den ene eller den annen tegning, og har mot-tatt følgende to svar på henvendelsen — datert henholdsvis 18. og 28. desember:

Reklamehylser for vinterlekene.

— Brev hit av 10. desember. —

Reklamehylsene og datostemplene vedkommende De VI. Olympiske Vinterleker i Oslo 1952 er laget etter prøve mottatt fra det sveitsiske poststyre. Så vel prøven fra det sveitsiske poststyre som utkast til reklamehylsene og datostemplene har vært forelagt for Organisasjonskomiteen for De VI. Olympiske Vinterleker, Oslo 1952, og ble godkjent av denne komiteen.

En er oppmerksom på at de olympiske ringenes sammenkopling er annerledes på Olympia-frimerkene som ble utgitt 1. oktober 1951.

Ved brev av i dag er Organisasjonskomiteen for De VI. Olympiske Vinterleker gjort kjent med det ærede blads henvendelse hertil.

For Postdirektøren

Ranft (sign.)

Reklamehylser for vinterlekene.

— Jfr. brev herfra av 18. desember. —

I brev hit av 20. desember 1951 skriver Organisasjonskomiteen for de VI. olympiske vinterleker:

«Som svar på Deres brev av 18. ds. angående utformingen av emblemene på reklamehylsene kan vi meddele Dem at vi anser begge de benyttede formene som likeverdige. Riktignok benytter vi en annen form i vårt offisielle merke. På den annen side er det riktig som De sier at utformingen av emblemet på våre reklamehylser svarer til den form som ble brukt på reklamehylsene i Sveits under de siste Vinterlekene. Det skulle derfor ikke være nødvendig med noen endring av våre reklamehylser nå.»

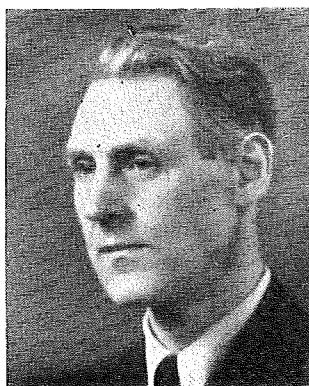
En tillater seg å vise til dette.

For Postdirektøren

Ranft (sign.)

Det er neppe trolig at begge former er riktige. Løsningen er vel at tegningen på frimerkene og på lekenes offisielle merke er den riktige, og at Olympiakomiteen ikke har vært riktig oppmerksom da den fikk seg forelagt tegningen til reklamehylsene til godkjenning.

E. Tommelstad 50 år.

Postmuseets styrer, førstesekretær i Poststyret, Eilert Tommelstad, fylte 50 år den 22. desember. Som den beskjedne mann han er, hadde han ikke latt falle det minste vink om denne begivenhet, og våre lykkønskninger framkommer derfor noe sent, dessverre.

Det er ikke alle forunt på 50-årsdagen å kunne si at han allerede har utført et livsverk — men det kan Tommelstad. Han er framfor noen Postmuseets skaper. Han har undersøkt, samlet og slitt, overvunnet mistro og likegyldighet og med forholdsvis små midler kunnet skape et museum som bare lider av én mangel: plass. Tommelstad er ikke filatelist, han er postmann og museumsmann, men han har forståelsen av at samarbeid med filatelistene bare kan bli til gagn for det norske postmuseum. Med aldri sviktende tålmodighet har han stått til tjeneste ved undersøkelser, utstillinger og omvisninger, og hans eneste beklagelse har bare vært at han ikke kunne gjøre mere.

Vi sender ham herved de hjerteligste lykkønskninger i anledning av 50-årsdagen og uttaler håpet om at han i mange kommende år må få anledning til videre å virke for og utbygge det museum som han har nedlagt så meget arbeid på i de år som er gått.

St.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

POST til Redaktøren

Ad førstedagskonvolutter.

Vi viser til Norsk Filatelistisk Tidskrift nr. 10 for oktober 1951, hvor det på side 191 er inntatt en artikkel av Jan Pettersen vedrørende Skiforeningens førstedagsbrev. I den anledning ber vi om å få opplyst følgende:

Undertegnede er den ansvarlige leder av Brevhuset i Holmenkollbakken overfor Postvesenet. Da vi ble meddelt at Postverket ikke selv kom til å sette i gang førstedagsstempling av Olympiafrimerkene, besluttet vi å sette i gang slik stempling ved Holmenkollen brevhus, og utga i samme anledning spesielle førstedagskonvolutter. Vi hadde på forhånd konferert med filatelisten og Postverket i Oslo om opplegget av dette arbeide, og etter avtale med Oslo Postvesen var den hele tid under stemplingen i Holmenkollen brevhus til stede én eller to postfunksjonærer for å hjelpe med stemplingen og kontrollere arbeidet med så vel stempling som forsendelse. Det ble i alt innlevert ca. 50 000 forsendelser til Brevhuset, dels i boden ved Nationaltheatret, dels direkte til Brevhuset, i løpet av 1. oktober 1951.

Da vi kun hadde ett poststempel, ba vi Postvesenet om å få utlevert noen flere, men dette resulterte ikke i mere enn at Brevhuset den 1. oktober disponerte 2 stempler. Det var ikke mulig med disse 2 stempler å få ekspedert all forsendelsen i løpet av stemplingsdagen, og vi forela derfor saken for Postmesteren i Oslo, som ga tillatelse til å fortsette stemplingen av den post som var innlevert den 1. oktober, inntil alt var ekspedert. Stemplingen ble avsluttet i løpet av 3. oktober, og hadde da foregått praktisk talt kontinuerlig dag og natt.

Herr Pettersen opplyser at Skiforeningen tjente ca. kr. 40 000 netto på arrangementet. Dessverre gikk ikke inntekten opp i dette beløp. Det ble i det hele utlevert ca. 32 000 førstedagskonvolutter — og bruttosalgeligger på ca. 30 000 kr.

Ærbødigst

Toralf Lyng,
generalsekretær.

Foranstående brev viser til fulle at Postverket ikke må overlate slike arrangementer til utenforstående uten at det har noen oversikt over rekkevidden. Det er i høyeste grad besynderlig at det norske postverket, av alle verdens, skal være det eneste som ikke kan organisere en 1ste dags avstempling. Danmark, Finnland og Sverige klarer det hver gang det kommer nye merker — og større postverk som Frankrike, Nederland, Sambandsstatene og Sveits klarer det også. Det er ikke *bare* i Norge det er mangel på arbeidshjelp, men det er *bare* i Norge at dette argument brukes når det er spørsmål om å få ordning av 1ste dags stemplingen.

Nye forfalskninger.

(Forts. fra side 10.)

nalens papir er hvitt og av bedre kvalitet. Trykk: offset. Det røde trykk er lysere enn originalens. Himmelen, som i originalmerket bare er lett tonet, er i forfalskningen trykt med en tydelig grågrønn farge. Det blå trykk har en grønnligere nyanse enn originalens. Den øverste blå linje måler bare 21 mm mot originalens 22 mm. Navnene R. Impert og L. Schultz kan tydelig leses på originalen — på forfalskningen derimot meget utydelig.

(Anmeldt av W. Hildesheim,
Dieringhausen.)

Sverige:

5 øre brunrød, 15 øre brun (Yvert 124 og 211, Zumstein 146 og 204, Afa 141 og 244).

I Sverige er der dukket opp fargeforfalskninger av nevnte merker i ubrukt stand. Det dreier seg om fargeforandringer ved kjemiske blekemidler. Forfalskningene kjennes på papirets og gummiens eiendommelige glansløshet.

(Die Baseler Taube 7/8—51.)

A. Diena advarer i «Il Collezionista» 7/51 mot de i Italia oppdagede forfalskninger av følgende merker:

Italia 1862 10 c. gulbrun (Yvert 2, Zumstein 9, Afa 9).

Jugoslavia 1945 «Zone B», Zumstein 37.

Vatikanstaten 1934, utgaven av 1929 med ny verdiangivelse i overtrykk. (Yvert 60/65, Zumstein 64/69, Afa 60/65.)

Nr. 53 pl. VII og VIII.

Til herr Arne Fossum Johnsens artikkel om nr. 53 pl. VII og VIII, må jeg dessverre komme med en liten beriktigelse.

I slutten av artikkelen sier herr Arne Fossum Johnsen:

«Herr Urdahl sier nemlig at han har gjort tallrike forsøk med fellingener over avtrykk i voks/asfalt.»

Enten må han ha misforstått meg, eller jeg har uttrykt meg klosset. Mine forsøk har ikke gjeldt galvaniske fellingener over avtrykk i voks/asfalt, men rene kjemiske fellingener over et stykke jern i oppløsning av kobbersulfat. Ved slike fellingener vil det utfelte kobber ha en litt svampaktig konsistens straks det tas opp av oppløsningen, men hårdner og trekker seg sammen etter kort tid.

På grunnlag av dette har jeg gjort forespørsel hos slike som skulle ha kjennskap til galvaniske fellingener. Alle som er spurt, har svart at det samme gjør seg gjeldende, men i mindre grad.

Angående sakens realitet vil jeg videre bemerke:

Også avsmeltningen av voks/asfalt belegg med den etterfølgende avkjøling, samt påstøpningen av fot, hvor det igjen blir en oppvarming med ny avkjøling, kan bevirke en endring av klisjeens størrelse.

Jeg henviser også til følgende:

Norges Frimerker 1855—1924, Justus Andersen og Henrik Dehtloff, side 144, hvor det sies om 15 øre, som jo er Norges minste merke:

«Etter hva boktrykkeren opplyser, var temperaturforholdene under fremstillingen av galvanoen meget uheldige; dette i forbindelse med anvendelsen av nye voksgrafittplater, som krøp forholdsvis sterkt, er grunnen til at disse 15 øres merker er blitt noe mindre enn de andre øremerker.»

I N.F.T. 1950 nr. 1, side 9, sier herr Jellestad:

«Den fellingsteknikken som er nevnt her, er årsak til at Centraltrykkeriets merker er av mindre format (20 mm) enn Chr. Johnsens merker (21 mm). Ved avkjølingen etter avsmeltningen av voksasfaltformen trekker den tynne kobberplaten seg sammen og blir således noe mindre enn det opprinnelige avtrykk. Størrelsen kan av samme grunn også bli varierende.»

Jeg minner samtidig om at brevkort-

klisjeen nr. 53 plate IV type 3 og likeledes nr. 77 plate I ekstratypen er større enn de andre merker, idet de sannsynlig er fellingener direkte etter originalstemplet. — Konsekvensen av dette må bli at på hvert trinn ettersom fellingene foregår, forminskes formatet av klisjeen.

2. original blir følgelig størst — neste felling litt mindre, og den derpå følgende enda mindre, osv.

Størrelsen av krypningen er imidlertid avhengig av forskjellige forhold — som temperaturforholdene, hurtighetsgraden av avkjølingen, osv. O. Th. Urdahl.

Meddelelser fra Postverket

Oslo, den 26. januar 1952.

Midlertidige poststeder opprettet i samband med avholdelsen av De VI. Olympiske Vinterleker.

Under Olympiaden vil det bli underholdt 4 feltpoststeder i Oslo.

I tiden 1.—26. februar 1952:

1. Olympiakvarter I.
2. Olympiakvarter II.
3. Olympiakvarter III.

I tiden 11.—26. februar 1952:

4. Hotell Viking. (For utenlandske journalister.)

Poststedene nytter et spesielt håndstempel som har inskripsjonen:

«Oslo

VI. Olympiske Vinterleker»,

med tilføyelse av de fem olympiske ringer.

Stemplerne er helt like for samtlige poststeders vedkommende.

Poststedene er lukkede, slik at publikum utenfra ikke har adgang uten passerseddel.

Brev som ønskes stemplet med det nevnte særstempel, må være adresserte og fullt frankerte og lagt i en ytre frankert konvolutt til et av de nevnte poststeder.

JUNIOREN

Nr. 1

Redaktør: Arvid Gahr

1952

Dine egne sider!

Bladets redaktør har lenge savnet stoff laget spesielt for juniorene. Av og til har det vært forsøkt å lage egne juniorsider, undertegnede har selv hatt ansvaret for disse, det ble dog bare to nummer i 1947 og tre i 1949. Nå tar vi fatt igjen, og denne gangen med forhåpentlig bedre resultater.

Ja, jeg sier «vi», for det er ikke meningen at jeg skal sitte alene ved skrivemaskinen eller med blyanten i hånd og mikse i hop stoff, side opp og side ned. Jeg vil ha samarbeid med alle dere unge filatelister rundt om i hele landet. Hvordan går det med klubbene og samlingene? Hva samler dere helst og hvordan? Er dere i tvil om noe innen vår hobby? Vel, dere har deres egne sider her i bladet, og dere skal være hjertelig velkomne med bidrag av enhver art. Hva sier dere for eksempel om en liten diskusjon? Lag emner selv, men husk: Skriv kort, så kan det bli plass til mere!

Og så: *Vel møtt!*

Hva skal du samle?

Hvordan kom du egentlig til å samle frimerker? De fleste vil nok svare som så at de fikk frimerker av en venn eller onkel, og så gikk det av seg selv. Det er nemlig slik det som regel skjer. Og så samler man da alt man kan komme over. Man roter i hyller og skap hos familien, sier at man samler frimerker og får lov å klippe av merkene på konvolutter og kort. Etter hvert får man en større og større samling, dubletter blir det også, de bytter man bort med likesinnede og får nye i stedet.

Men så oppdager du at verdensalbumet ikke har plass til alle merkene, — du setter merker i kantene, eller i kladdebøker. Men katalogen forteller deg at det fins så altfor mange frimerker i verden, og stadig nye kommer ut. Kanskje går

du derfor trett av det hele, og gir opp, — men vær ikke så dum. Nei, sørg først for at du får en Norges-samling, ta gjerne de andre nordiske land med, men så gjelder det. Du *kan ikke* samle hele verden, det sier seg selv. Plukk derfor ut de land du interesserer deg for og nøy deg med disse. Skjønt ikke helt. Betrakt de frimerker du ikke vil «drasse» med. Det kan være motiver som tiltrekker deg, landskaper, portretter o. l. Lag deg en eller flere motivsamlinger. Mange morsomme samlinger har sett dagens lys på denne måten. Bilens historie, ditto flyets, kjente byggverk, osv. Det er enorme muligheter foran deg. Vi skal etter hvert trekke fram slike motivsamlinger, ikke minst skal vi fortelle om hvordan slike samlinger kan settes opp. De frimerker du så ikke vil sitte med, vel — de kan byttes bort med andre.

Mange tror at det å samle frimerker er en dum hobby, «sitte slik over de små og møkkete papirlappene, da?» — men forholdet er jo noe ganske annet. Frimerkene kan, hvis du samler slik du bør, lære deg nesten alt. Men ta bøkene til hjelp, les om de land du samler, om de steder som er avbildet, om de personene du ser på merkene, — på den måten skaffer du deg positiv kjennskap til verden. Og du kan varte opp med opplysninger på en overbevisende måte overfor dine venner og voksne. I Sverige for eksempel har mange lærere tatt frimerkene til hjelp i undervisningen. Skulle lærere lese dette, kunne det vært interessant å høre deres mening! Spør din lærer hva han mener, og send oss et brev!

Vask av frimerker!

Ja, jeg har satt utropstegn etter overskriften — og det ikke uten grunn. Hånden på hjertet, hvordan vasker du dine frimerker? Legger du dem bare i vann

og så på et hvilket som helst papir du har for hånden? I så fall begår du en stor feil. Tenk på vanlig avisepapir, trykksverten vil farge av, og frimerkene er dermed ødelagt. Nei, legg merkene i lunkent vann og la dem ligge til de er glidd av underlaget eller lett lar seg fjerne. Legg dem så mellom to helt hvite trekkpapir og plasser dem under godt press. Ha så tålmodighet og vent til merkene er nesten tørre. Da skifter du trekkpapir og lar dem tørke helt. Resultatet blir pene, flate merker, og det er jo slik de skal være.

Ja, for du river vel ikke frimerkene av konvolutten i det håp at det skal gå bra! Hva blir så resultatet?

Og det var alt

for denne gang. Neste måned finner du dine egne sider igjen, da håper vi at posten fra dere er begynt å strømme inn. Gjør den ikke det, vel, så får redaktøren plassen tilbake. Han vil helst slippe, han vil nemlig mer enn gjerne at juniorene skal ha sitt eget samlingssted. Vil dere ha personlig svar, legg da med returporto.

Alt stoff er av interesse. Skal vi for eksempel lage en serie om de ulike frimerkeland i verden — og i tilfelle i hvilken rekkefølge? Ordet er fritt!

Arvid Gahr.

Adressen er:

Anne Maries vei 20, Blindern — Oslo.

Motereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer bes sørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

ARBEIDERNE FILATELISTKLUBB

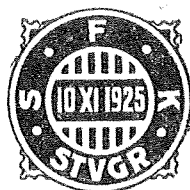

Møte nr. 383 ble holdt 8. januar 1952. Formannen åpnet møtet og ønsket medlemmene et godt nytt år. Protokoll fra siste møte i 1951 ble opplest og vedtatt. Formannen refererte nytt-årshilsener fra andre klubber, fra Tidsskriftet og Postmuseet. Av bytteønsker var der kommet ett fra en esperantist i U.S.A.

I anledning av den forestående generalforsamling ble det foretatt valg på valgkomité. Denne kom til å bestå av H. Løken, R. Karlsen og Holmqvist.

A. Samuelsen.

STAVANGER FILATELIST-KLUBB

Møte nr. 458 ble holdt tirsdag den 11. desember 1951 på Victoria hotell under ledelse av formannen, S. Evensen.

Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Formannen la fram et konsept stilet til Forbundet angående den mindre gode kunstneriske utførel-

se av de norske frimerker, et emne som flere ganger hadde vært oppe til diskusjon på klubbens møter. Etterat noen medlemmer hadde uttalt seg, ble konseptet godkjent med noen mindre merknader.

Brev fra Redaksjonskomiteen for «Håndbok over Norges frimerker 1855—1955» ble referert, og de av medlemmene som hadde interesse av verket og ville ha det på subskripsjonsbasis, ble anmodet om å vende seg til kassereren, som så ville stå for subskripsjonen. Det ble vedtatt å kjøpe inn ett eksemplar til klubbens bibliotek.

Da dette møte var årets siste, sluttet formannen med å ønske medlemmene en god jul og vel møtt igjen på nyåret.

K. T.

Møte nr. 459 ble holdt tirsdag den 8. januar 1952 på Victoria hotell. Da formannen var forhindret fra å møte, ble møtet ledet av viseformannen, A. Lindeland, som innledet med å ønske medlemmene godt nytt år og vel møtt til årets første møte.

Der forelå regnskap for Norsk Filatelistforbund, likeledes sirkulære fra Postverkets frimerkesalg til samlere angående fargeendring av 55 øre gul, som i framtiden vil komme ut i blå farge. — Sirkulære fra Forbundet om kontingentforhøyelse ble drøftet, og Bernt C. Middelthon mente at slik som forholdene lå an, hadde klubben ikke annet å gjøre enn å forhøye kontingenten. Da det imidlertid ikke var meningen å gjennomføre dette før fra 1953, ble en enig om å legge saken fram for årsmøtet i februar.

Berge hadde med seg sin samling Holland som han demonstrerte og kåserte om, samtidig som samlingen ble sendt i sirkulasjon.

K. T.

NORDENFJELDSKE FILATELISTFORENING

Det 495. møte ble avholdt 8. november. Til stede var 25 medlemmer og 4 gjester. Formannen holdt en minnetale over de to avdøde medlemmer, overlærer Håkon O. Christiansen og bankkasserer Torkel Knoph. Han refererte deretter opptakelse som medlem av postpakkemester Glasø, Trondheim. Etter nyhetsreportasje ved sekretæren, kåserte formannen, Arentz-Grastvedt, om Dansk Vestindia og dets frimerker. Støren henviste til redaktør Stensdals referat i siste nr. av tidsskriftet fra F.I.P.-kongressen i København og pekte på hvilket nederlag motstanderne av unødvendige frimerkeutgaver hadde lidd der. Siden Sverige og Norge hadde tatt et avvisende standpunkt overfor disse utgavene, framkastet Støren tanken om drøftelser med svenskene om felles regler i kampen mot disse utgaver. Det ble be-

sluttet å be Støren om å utarbeide forslag til en skrivelse til Forbundet i anledning saken.

Det 496. møte ble holdt i forbindelse med foreningens 30 års jubileumsfest på Astoria Hotell onsdag 21. november 1951. Til stede var en rekke medlemmer foruten representanter fra Forbundet, Östersunds, Oslo og Bergen filatelistklubber, alle med damer. Under supéen talte først formannen for foreningen og dens æresmedlemmer, hvorefter han utdelte møtemerker og årsnåler til diverse av medlemmene. Så talte Setsaas om gjestevennskap og gjestene, og Skaugvold for damene. Den første av gjestene som fikk ordet, var skipsreder Walter-Johannessen, og deretter fulgte kunsthändler Berntsen og kjøpmann Svendsen. Herr Arthur Pagels hilste fra Östersunds Filatelistforening og uttrykte håpet om samarbeid i framtiden. Fru Brattvik talte til slutt for herrene. Kveldens toastmaster, Sig. Smith-Olsen, mestret sin oppgave med vidd og eleganse. Etter supéen ruglste ordenspromosjonen i Stjerneordenen. Den ble ledet av seremonimester Skaugvold. Til kommandør ble utnevnt Fr. Walter-Johannessen og Sigmund Setsaas, mens følgende ble slått til riddere: Arentz-Grastvedt, F. C. Svendsen jr., Dahl, Riiber, Schilling, Lehn Pedersen, Dircks, Garmo, Solem og Zakariassen. Så var det dans etterpå, og festen strakte seg langt ut i de små timer.

Det 497. møte ble avholdt på Larssens Hotell torsdag 6/12. Etterat referat var opplest, refererte formannen opptakelse av følgende nye medlemmer: lege P. Gellein, Oslo, skipsreder Walter-Johannessen, Bergen, tannlege Åsum og lok.stallbetjent Sviggum, begge Grong. Formannen omtalte så det skuffende resultat av anbudsauksjonen og mente at medlemmenes manglende interesse fikk ta en del av skylden for dette. Kveldens kåsør var direktør Jac. Nilsen, som fortalte om Chinas eldre utgaver og viste fram sin nydelige spesialsamling, som hadde oppnådd sølvmedalje på DE-NO-FIL-utstillingen. Medlemmene forsto å påskjønne den enestående anledning til å få se de mange rariteter fra et forholdsvis sjeldent samleområde. Under posten «Eventuelt» rettet Støren et angrep på en rekke indre forhold i foreningen, men det ble bestemt å utsette debatten om dette til første møte i vårsemesteret.

Wilhelm K. Støren.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 242. ordinære medlemsmøte i Grand hotell den 10. desember 1951, ledet av formannen, H. Wedel Jarlsberg. — En del inkommet post ble referert, likeledes diverse sirkulærer samt en beretning fra Drammens Filatelist Klubs jubileumsutstilling i høst. Videre ble det referert en henvendelse fra Tønsberg kommunale ungdomsnemnd i forbindelse med spørsmålet om ungdommens fritidsbeskjeftigelse, herunder opprettelse av juniorgruppe for frimerkesamlere. Det ble en del diskusjon om saken, og av de innlegg som kom fra de forskjellige medlemmer, gikk det fram at samtlige ønsket at det for tilfelle ble startet en junioravdeling tilknyttet klubben. Styret fikk i oppdrag å

se nærmere på saken og komme med sin uttalelse på et senere møte. — Til opptakelse ble det anmeldt 4 nye medlemmer.

Doktor Alf Blegraff demonstrerte sin samling av tyske kolonimerker, og den så å si komplette samling av utsøkte pene merker vakte de frammøttes store beundring. Formannen takket herr Blegraff for framvisningen, og den siste lovet som et eksempel til etterfølgelse å stille seg til disposisjon når som helst det senere var noe av interesse som han kunne demonstrere og fortelle om på et medlemsmøte.

Formannen ønsket til slutt de frammøtte en god jul og et godt nytt år med takk for den interesse som medlemmene hadde vist i 1951, og håpet på videre god tilslutning til klubbens møter og arrangementer i kommende år. Lektor Hauge takket formannen på medlemmenes vegne og ønsket ham og hans familie en god jul.

Til slutt samlet man seg om et hyggelig kaffebord, og herunder ble det under ledelse av klubbens altmuligmann Sig. Løkeberg avviklet en morsom og lærerik tippekonskurranse, hvor bestemann av 12 oppnåelige poeng fikk 11 riktige.

Bj. Herlin.

KRISTIANSANDS FILATELISTKLUBB

Møte nr. 326 ble holdt på Central Hospits tirsdag 18. desember 1951. Det var årets siste møte, og 24 medlemmer var til stede.

Formannen, Sigurd B. Johnsen, åpnet møtet og ønsket de frammøtte velkommen. Referat fra forrige møte ble opplest og godkjent uten bemerkninger. — En del ankommen post ble referert, og de siste nr. av tidskriftene anmeldt av bibliotekaren. Under «Eventuelt» ga M. Berg Thomassen en orientering om den internasjonale utstilling «Imosa» i Saarbrücken i 1952, og meddelte at vårt medlem Odd Knudsen hadde fått en anmodning om å delta med sin temasamling «Dyr».

Den første del av programmet var dermed ferdig, og der ble servert kaffe, smørbrød og kaker. Ved kaffen holdt Behrens et lite kåseri om en tur til Grimstad som vår utstillingskomité hadde foretatt for å knytte en nærmere kontakt med klubben der. Komiteen hadde fått en storartet mottakelse, og herr Behrens håpet at turen hadde bidratt til å utdype samarbeidet mellom klubbene, noe som han mente ville ha stor betydning for vår utstilling i 1952.

Formannen takket for maten, og man gikk over til neste post på programmet. Den gjaldt bedømmelsen av våre egne samlinger, som nå var kommet tilbake fra Drammen etter å ha vært bedømt der. Samlingene, 100 ark i alt, ble lagt fram på et stort bord, og alle medlemmer fikk utlevert skjemaer, hvor de noterte sine tallangivelser og bemerkninger. Da alle var ferdige, ble resultatene sammenholdt med de resultater Drammensklubben var kommet til.

Caspar von Cappelen Smith hadde laget modell til en ny utstillingsramme som han hadde tatt med og demonstrerte.

Ved 24-tiden ble møtet hevet, og formannen takket for det forløpne år og ønsket alle en god jul.

O. Jarl Hansen.

HORTEN FILATELISTKLUBB

avholdt sitt årsmøte den 5/12 1951, det tredje siden foreningen ble stiftet den 30/3 1949. Etter at medlemmene hadde hilst på hverandre og elers blitt ordentlig husvarme, ble regnskapet lest opp, det balanserte med kr. 230.06 og ble godkjent uten bemerkninger.

Neste post var valg. Sekretæren, ingeniør Andersen, fraba seg bestemt gjenvalg. I hans sted ble så valgt herr Vikar. Formannen, lærer Østbye, ble gjenvalgt — til glede for oss alle. Gjenstående i styret er John Grieg, kasserer og bytteforstander, og Jean Sørensen, sekretær. Herr Vikar ble materialforvalter.

Det ble også drøftet muligheten for å starte en juniorklubb her, og styret skulle så arbeide videre med saken.

Vi hadde en gratisutlodning, idet herr Bye som har holdt 4 kåserier om norske frimerker, ville påskjønne de som hadde vært til stede og hørt på. Man fikk da et loddnummer for hvert fram-møte. Foreningens formann vant denne. Den vanlige utlodning innbrakte kr. 16.25.

Så gikk en tid med bytte og salg av frimerker, — og det i alle deler vellykte møte hørte historien til.

Sekretæren.

Møte nr. 45 ble holdt i Kaffistovas peisestue den 19. desember 1951. Det var et vanlig byttømøte. 14 medlemmer var til stede. Utlodningen innbrakte kr. 47.50.

Jean Sørensen, sekretær.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 249 i Central Hotel mandag den 10. desember 1951. Møtet ble åpnet ved at formannen, ing. Sverdrup, ønsket medlemmer og gjester velkommen. Han håpet at våre gjester — frk Moum, Willy Skjold, Harald Loe, Bjørn Helliksen, dr. Reinsfelt og Per Meidel — ville like seg

på møtet og at de kanskje senere ville komme igjen som medlemmer av D.F.K. — Formannen sa at dette var det siste møte i vårt jubelår, han nevnte vår utstilling og vår 25 års fest, som begge var meget vellykte arrangementer. Han rettet på klubbens vegne en hjertelig takk til utstillingskomiteen og til festkomiteen for deres strålende arbeid, en spesiell takk til festkomitéens to damer: frk. Larsen og fru Øgar. En takk ble rettet til ingeniør Lars Sørensen for hans elskverdighet med oppsettene i Drammens Tiden. Videre takket Sverdrup herr H. Chr. Hansen for trykningen av 1000 konvolutter og bibliotek-katalogen, han takket Engesgaar for objektene til klubbens utlodninger. En anonym giver hadde også gitt objekter til gratisutlodningen.

Referat fra møte nr. 247 og fra 25 års festen ble opplest, og ingen hadde noe å bemerke.

En mengde post var kommet siden møtet i oktober, og formannen gjennomgikk den. To nye medlemmer ble opptatt fra 1/1 1952, nemlig herrene Willy Skjold og dr. Reinsfeldt. Det var hyggelig å høre formannen nevne at frk. Larsen hadde fått diplom for sin samling på den internasjonale jubileumsutstilling i Stockholm. I et brev fra

medlem av Håndbokkomiteen, herr Ulleberg, ble Sverdrup utnevnt til tillitsmann for Håndbokkomiteen i vår klubb. En del medlemmer tegnet seg som abonnenter på Håndboken.

Det var mottatt takkeskrivelser fra samtlige gjester ved vår 25 års fest, og alle omtalte i rosende vendinger den vellykte fest.

Aftenens foredragsholder var herr Breda Sørensen, som på sin vanlige greie måte ga oss en oversikt over årets kataloger. Det var 16. gang at Sørensen påtok seg dette verv, og på klubbens vegne ble han hjertelig takket av formannen.

Det er ikke bare Sørensen som har kataloger, sa formannen — og plaserte en hel stabel på sin pult. Det viste seg at det var herr Svendsen i Bergen som hadde sendt en stor pakke kataloger til vårt bibliotek. Den inneholdt bl. a. Yvert 1921 — 24 og 1926, Zumstein 1943, Michel 1942, Polens frimerker av Folmer Knudsen 1948 og Odfjells hefte om Hollands og dets koloniers frimerker 1926.

Fra Kristiansand var mottatt utdrag av 10 samlinger à 10 ark som ble utlagt og bedømt av en del av våre medlemmer. Formannen nevnte at neste utveksling med Kristiansand ville finne sted i mai måned, og datoen ville i god tid bli bekjentgjort for våre medlemmer.

Før møtet ble hevet leste formannen opp bedømmelsesresultatet av de samlinger våre medlemmer hadde sendt til Kristiansand.

Formannen ønsket samtlige en riktig god jul, og møtet ble hevet kl. 21.45. — 27 medlemmer og 6 gjester var til stede.

EE.

Innbinding av tidsskriftet

kan atter besørges i de tidligere leverte standardbind — beregnet for to årganger ad gangen. — Det har ikke lyktes bokbinderen å skaffe nøyaktig samme slags bind, men det ligger nær opp til det tidligere leverte.

Prisen er kr. 8.00 pr. bind + returporto. — Retur av de innbundne årganger skjer mot postoppkrav.

Det er forutsetningen at bestillinger innsendes *innen 1. april*, for at innbindingen kan skje samlet.

Innsendelse skjer til

Tidsskriftets ekspedisjon

RAMBÆKS TRYKKERI
Tollbugata 2 — Oslo.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Gammeltyske og italienske stater kjøpes i god kvalitet.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.

U.S.A. ubrukt 1930—1951. Hva mangler De? Tilbud etter Deres mankoliste. Berømte menn 1940 (35 st.) kr. 51.00. Flaggserien (13) kr. 8.25. Berømte menn, stemplet, kr. 17.00.

Kaj Blom, Nerievej, Hellerup, Danmark.

Stor samling engelske kolonier utstykket. — Send helst mankoliste med nr. etter St. G. *Erling Berg, Harbitz allé 15, Skøyen, Oslo.*

Austria collector wanting exchange.
Postamt 49, Fach 27, Vienna, Austria.

Danmark. 48 Sk. brun/lilla 1870, omv. ramme, ustemplet, pen farge (AFA nr. 21 y, verdi kr. 800), selges til høystbydende.

8 Sk. grå/brun og 16 Sk. grå/grønn, stemplet, samme serie (AFA nr. 19 y og 20 y), selges også. Alle garantert. — Henv. *G. N. Eike-land jr., Rosenborggt. 30, Trondheim.*

Stor samling Oversjø og Franske kolonier utstykket. Forlang utvalg tilsendt mot referanse. — *Elof Nielsen, Hejmdalsgade 4, Horsens, Danmark.*

Afrika-samlare i Norge som äro intresserade av en nordisk sammanslutning för dryftande av studierön och erfarenheter från detta speciella område, för utbyte av frimärken, tidsskrifter och annat material o. s. v., ombedes hänvända sig till *Redaktör Harald Almkvist, Konstgjutarvägen 36, Johanneshov, tel. 482929.*

FRANKER FILATELISTISK!

KONTORKLIP

og frasorteres postklip kjøbes kontant, kan eventuelt ogsaa give norske skilingsmærker i bytte. - Massevarer og brugte nyheder har ogsaa interesse. Opgiv kvanta og billigste pris.

S. AA. DAMM — Galten st. — Danmark.

WE WANT

Vi ønsker

TO BUY

å kjøpe

NORWAY & SWEDEN

Norge og Sverige

particularly

særlig

EARLY ISSUES

tidligste utgaver

& RARITIES

og sjeldenheter

Offers to
Tilbud til

H. E. WINGFIELD & CO.

392, Strand, London, W. C. 2, England.

Telefon: TEMple Bar 4136.

Vi kan nå formidle abonnement
1952:

STAMPS, U.S.A. N.kr. 20.00
(3 år — N.kr. 50.00)

DANSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT N.kr. 7.50

SVENSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT, Stockholm, N.kr. 10.00

FRIMÆRKESAMLEREN,
København N.kr. 10.00

POPULÆR FILATELI,
Aarhus N.kr. 7.50

Send bestilling og betaling, eventuelt postgiro 692 68, snarest til

forretningsføreren,

F. C. SVENDSEN - Sportsdepotet,
Bergen.